

littera salutaris... rebus vobisque

en estrany lloc i en estranya contrada
jordi de sant jordi

un texto es el cuerpo. un libro –es decir: la realidad que vemos– es otro cuerpo. con textos que se extinguen, linderos abarcan otros mares que son en sí un cuerpo. cada hombre es una frontera, cada hombre es una sombra, cada hombre es una puerta, cada hombre es un fracaso, cada hombre es un mostrador, cada hombre es un estallido, cada hombre es un rumor, cada hombre es un muro, cada hombre es una escritura, cada hombre es un silencio.

i et dic que els morts maten els vius. i que el moviment subtil de la paraula, potser el salvatge, potser el del parloteig, és també un cadàver. diran els fills, els savis folls i els caps d'administració –tot sempre per estrenar– i damunt dels parpres contemplaràs sempre l'empremta del gest. el teu gest m'ha confós: veuràs al retaule la pintura amb imatges amb el teu cor per escombrar i del teu cos, qui sap, no s'en partrà mai. mentrestant, tot em resulta difícil d'entendre i m'ofega de pensar-hi. sobre la gespa humida, ajaçat, a la terra trepitjada. inert, estès, desert.

lorem ipsum dolor sit amet, nec interdum euismod sit nec, sagittis nec non neque non, cum feugiat ac aenean non, consequat sed tristique sit. magnis mauris vitae donec tellus, consectetuer elit mauris id aliquam. quam adipiscing quam ullamcorper nunc, tempor a vestibulum turpis quam. dignissim eget purus eum, class a tempus fusce eu, tincidunt morbi in vitae. eu amet et justo, velit tortor augue tempus platea. A.

cosas del tiempo, que es de hoy.

absuelvo cualquier abuso.

eduard escoffet
torvizcón-barcelona, setembre 2006
<http://propost.org/escoffet>